

FOAIE PAROHIALĂ

8 - 14 noiembrie 2026

Parohia „Sfântul Gheorghe”
Oradea, str. Louis Pasteur, 26
www.parohiasfantulgheorghe.ro
Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Colectă specială

„Și, după ce lucrează până seara, tot n-au pâine pentru copii…”
(Cartea lui Iov 24,5)

Dragi credincioși,

Încă există mulți, mult prea mulți copii care trăiesc în sărăcie, lipsiți de lucruri esențiale precum hrana, apa, îmbrăcămintea, acces la școală sau asistență medicală.

Chiar și astăzi, a te naște și a trăi într-un loc, mai degrabă decât în altul, poate însemna totul: a merge la școală sau a lucra pe câmp, a crește protejat sau a lupta zi de zi pentru a supraviețui.

Pentru foarte mulți copii, „sărăcia” nu este un cuvânt abstract, ci o condiție zilnică, alcătuită din privațiuni profunde și invizibile. Nu doar hrană și îmbrăcăminte, ci oportunități, îngrijire, atenție, un viitor.

Ocuparea forței de muncă a părinților are un rol în sărăcia acestora. Atunci când singurul venit al familiei provine din agricultura de subzistență, riscul de sărăcie extremă pentru copii este mult mai mare. De aceea, prin contribuția dumneavoastră, acestor copii li se poate garanta accesul la hrană, școlarizare, îngrijire medicală și un mediu protejat în care să se dezvolte.

Într-una dintre cele mai triste vremuri din istorie, marcată de egoism și insensibilitate, chiar și un gest mic este o lumină, un semn de speranță și schimbare. Vă acceptăm darul și vă mulțumim pentru acest gest important și umil față de cei mai nevoiași. Prin urmare, tasul din data de **15 noiembrie 2026** va fi predat, de fiecare parohie, Asociației Caritas Eparhial Oradea, în vederea susținerii copiilor săraci.

În numele acestora, invocăm binecuvântarea Cerului asupra voastră și a familiilor voastre!

Pr. Olimpiu Todorean

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naştere: **Floare Mihuţ, Elena Furtoş, Mărioara Oros, Gheorghe Ştiubea** şi **Maria Oltean**, în numele comunităţii Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire şi bucurii. Preoţii parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Oglinda vieții adevărate

Evanghelia de astăzi este despre tandrețea lui Dumnezeu față de noi. Despre un Dumnezeu care nu stă departe, în Cerurile Sale, ci vine lângă noi, îi pasă de noi, este aproape atunci când avem nevoie, ne mângâie, ne vindecă, ne atinge cu duioșie și se lasă atins de noi. Sfânta Scriptură abundă în astfel de exemple: păcătoasa atinsă de mâna lui Isus, atunci când ceilalți doreau să o atingă doar cu pietre, știe acest lucru. Și, la rândul ei, își varsă lacrimile și mirul pe picioarele Mântuitorului și cu părul ei I le șterge. Leproșii, atinși în necurăția lor de iubirea Fiului lui Dumnezeu, știu acest lucru. Fiul văduvei din Nain și fiica lui Iair cunosc tandrețea lui Isus, care le întinde o mână chiar și atunci când sunt deja în umbra morții și îi readuce la viață. Femeia cu scurgere de sânge întinde o mână înspre Cel ce, prin naștere, s-a întins înspre noi și, prin credință în îndurarea lui Dumnezeu, este vindecată. Până când nu vom învăța acest lucru, viața noastră spirituală riscă să rămână ceva abstract.

Dar cum să facem și noi la fel? Cum să beneficiem și noi de atingerea vindecătoare a lui Dumnezeu? Cum să ieșim din mulțimea care Îl îmbulzește fără a-L atinge și să mergem pe urmele femeii care se mulțumește doar cu franjurii hainei și este mai aproape decât întreaga gloată?

De fapt, poate că tocmai franjurii sunt cheia. Pentru un evreu practicant, pentru un rabin, franjurii hainei reprezentau amintirea poruncilor lui Dumnezeu, amintirea iubirii dintre Creator și noi, fiii Lui. Erau ca și nodul de la batistă pe care noi îl facem pentru a nu uita ceva important și, de aceea, ori de câte ori îi privea, cuvintele psalmistului prindeau viață în mintea și în inima lui: „Cât de scumpă este bunătatea Ta, Dumnezeule! La umbra aripilor Tale găsesc fiii oamenilor adăpost. Se satură de belșugul Casei Tale și-i adăpi din șuvoiul desfătărilor Tale. Căci la Tine este izvorul vieții; întru lumina Ta vom vedea lumină” (Ps. 35). Când femeia se atinge de haina lui Isus, se atinge, de fapt, de promisiunea lui Dumnezeu, de iubirea Lui pentru noi.

Astăzi nu mai avem nici franjuri, nici noduri la batiste. Avem însă ceva mai bun care să ne ajute să nu uităm: un șirag alcătuit din lacrimile unei Mame, cu o inimă ce este un nesecat tezaur al minunilor lui Dumnezeu. Ori de câte ori atingem boabele Rozarului, atingem misterul iubirii Mântuitorului, care este același ieri, astăzi și mereu. Împreună cu Maria ne apropiem cu credință de Isus și rostim: „Fie mie după Cuvântul Tău” și, împreună cu toți fiii Ei, auzim milostivirea Cerului spunându-ne: „Fie ție după credința ta!”

PF Claudiu